

ประกาศพระราชบัญญัติให้ใช้คำนำหน้าชื่อชนต่าง ๆ

(ณ วันพุธ เดือน ๑๐ ขึ้น ๗ ค่ำ ปีระกา ตรีศก)

มีพระบรมราชโองการ ให้ประกาศให้ทราบทั่วทั่วว่า คนในพระราชอาณาจักรมีใช้ชื่อ
มีใช้ฝรั่ง แขก ญวน พม่า มอย ซึ่งมาแต่เมืองจีน เมืองฝรั่ง เมืองแขก เมืองญวน เมืองพม่า
เมืองมอย และมีใช้พระภิกษุสงฆ์ สามเณร ชีพ่อพราหมณ์ หลวงญวน หลวงจีน บทหลวงฝรั่ง^๑
โดยแขก รูปชี แพทย์หมอ และครูอาจารย์สอนหนังสือ ก็ได้ ยกเสียแต่ข้าราชการที่มีชื่อตามบรรดาศักดิ์
แต่หนึ่นขึ้นไปถึงสมเด็จเจ้าพระยาและเจ้าพระยา ก็ได้ และยกเสียแต่พระองค์เจ้า หม่อมเจ้า หม่อม
ราชวงศ์ และเจ้าประเทศาช แลเจ้าซึ่งเป็นบุตรylan พี่น้องของเจ้าประเทศาชตลอดไปจน
ท้าวเพี้ยในเมืองลาว พระยาพระในเมืองเขมร ตองกุตวนจะในเมืองมลายู จ่ากังในพวากะหรี่ยง ก็ได้
แล้วชายสามัญทั้งปวง มีคำนำหน้าชื่ออุญาต ส่องอย่าง คือ นายอย่างหนึ่ง อ้ายอย่างหนึ่ง ตั้งแต่
นายยาหุ่มแพร์มหัดเล็ก และนายเวรต้าร์วจ นายม้าจุง นายท้ายช้าง ลงไปจนตัวเล็กหมู่ไฟร์
หลวงสามัญ มีใช้ไฟร์หลวงมหันต์โทช แลนักโทษาที่ไม่มีบรรดาศักดิ์ และขาดบรรดาศักดิ์ ก็ได้ ไฟร์
สมกำลัง และลูกหมูมีใช้ท้าสมิใช้เชลย ก็ได้ มีคำนำหน้าชื่อว่า นายทั้งหมด

ตัวเล็กหมู่ไฟร์หลวงมหันต์โทช แลนักโทษาที่ไม่มีบรรดาศักดิ์ และขาดบรรดาศักดิ์แล้ว
แลตัว เล็กหมู่ ทาส เชลย ทั้งปวงมีคำนำหน้าชื่อว่า อ้าย หญิง เช่นผู้ชายที่มีคำนำหน้าชื่อว่า อ้าย
ทั้งปวงนั้น ยอมมีคำนำหน้าชื่อว่า อี ทั้งสิ้น

แต่หญิงอื่นจากที่ต้องลักษณะจะเรียกว่า อี นั้น ถ้าเป็นพระองค์เจ้า หม่อมเจ้า ก็เรียกว่า
พระองค์เจ้า หม่อมเจ้าตามที่ ถ้าต้องโทษาต่อจากบรรดาศักดิ์ พระองค์เจ้า หม่อมเจ้า ก็เรียกว่า
หม่อม บุตรชายหญิงของหม่อมเจ้า ก็เรียกว่า หม่อมเหมือนกัน กับราชานิภูลที่ไม่มีชื่อตำแหน่งทั้ง
ชายหญิง ก็เรียกว่า หม่อม

แต่ในกาลทุกวันนี้ เจ้าราชานิภูล ผู้หญิงเชื้อพระวงศ์ที่สนิทในพระเจ้าอยู่หัว เข้าเรียก
กันว่า คุณว่าเจ้าคุณบ้าง ข้างในใช้ชิดของพระเจ้าอยู่หัวในพระบรมมหาราชวัง และพระบรมราชวัง
มีคำนำหน้าว่า เจ้าจอม ถ้ามีพระองค์เจ้า ก็มีคำนำหน้าเพิ่มเข้าว่า เจ้าจอมมารดา จอมปลัก ก็ขาดไป
ท่านเจ้าจอม ก็เกินไป

เจ้าจอมอยู่งานในแผ่นดินที่ล่วงแล้ว ที่สูงอายุแล้ว ใช้ราชการออกข้างหน้าได้ เรียกว่า
เจ้าจอมเดี้ยแก่

พนักงานข้างในทั้งปวงที่ไม่ได้เป็นเจ้าและราชนิぐล เรียกว่าหม่อมพนักงานทั้งสิ้น
หม่อมพนักงานที่สูงอายุแล้วใช้ราชการออกข้างหน้าได้ก็ดี หญิงม่ายภรรยา
ข้าราชการที่ผัวถึงอาสัญกรรม ถึงแก่กรรมบ้าง ผัวหย่าผัวร้างบ้าง เข้ามารับราชการเช่นนั้นก็ดี
บรรดาหญิงสูงอายุที่มิใช่เจ้าจอมเก่าซึ่งรับราชการเช่นเดียวกับเจ้าจอมเด็กแก่นเรียกว่าท่านเด็กแก่
หญิงมีบรรดาศักดิ์ ในตำแหน่งมีชื่อตามบรรดาศักดิ์ มีคำนำว่าท้าว แต่กลับดัน
หญิงที่ไม่มีชื่อตามบรรดาศักดิ์ แต่ว่าราชการแทนท้าวหรือเทียบท้าว ก็มีคำว่า ท้าว หน้าชื่อ
เดิมว่าท่านท้าวภักเกินไป

นายโอลนที่เป็นจ่าทนายเรือน ก็มีคำว่านำหน้าชื่อว่า ทนายเรือน ข้างในใช้ชิดของ
พระองค์เจ้า หม่อมเจ้าทั้งปวง ที่มิใช่พระองค์เจ้า หม่อมเจ้าก็เรียกว่าหม่อมทั้งสิ้น

ภรรยาหลวงข้าราชการ ที่ถือนำพระพิพัฒน์สัตยาของข้าราชการที่ถือศักดินาตั้งแต่
นา ๑๐๐๐๐ ลงมาจนถึง ๕๐๐ ก็ดี ที่ได้พระราชทานเครื่องยศตามบรรดาศักดิ์ ก็มีคำว่าท่านผู้หญิง
ว่าท่านนำหน้าชื่อ ที่ไม่ได้รับพระราชทานเครื่องยศบรรดาศักดิ์ก็ดี เป็นอนุภริยา มิใช่ท้าสภาริยา
มีบุตรด้วยกันก็ดี หญิงบุตรหลวงข้าราชการที่มีบรรดาศักดิ์ก็ดี หญิงยังไม่มีผัวก็ดี ไม่ต้องมีคำ
นำหน้าชื่อทั้งสิ้น

ภรรยาข้าราชการที่ต่ำนา ๕๐๐ ลงมา จนถึงไฟร์หลวงไฟร์สมทั้งปวง ยกแต่หญิง
มหันต์โทษทางเซลย์ที่ต้องลักษณะ จะเรียกว่าอีแล้วมีคำนำหน้าชื่อว่าสำแดง

เด็กสามัญที่ยังไม่ได้โภนจุกอายุไม่เกิน ๑๓ ปี ทั้งชายทั้งหญิงที่นอกจจะเรียกว่า
อ้ายว่าอีแล้ว จะเรียกว่าหนูนำหน้าชื่อก็ควร

ประกาศมา ณ วันพุธ เดือน ๑๐ ชั้น ๗ ค่ำ ปีระกา ตรีศก ศักราช ๑๒๒๓ หรือวันที่
๑๗๗๓ ในรัชกาลปัจจุบัน